บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การระบาดของไข้หวัดใหญ่ (H1N1) 2009 ตั้งแต่เดือนเมษายน 2552 ถึงเดือนกันยายน 2553 แพร่ระบาดในประเทศไทยกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก ลักษณะการระบาดจะเริ่มจากพบผู้ติดเชื้อแพร่กระจายเป็นวงกว้างในเดือนกันยายน 2553 พบผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อ 254 ราย ส่วนจำนวนผู้ป่วยคาดว่าจะมีหลายล้านคนทั่วประเทศ (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข,2553) ช่วงการระบาดของไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2553 ประเทศไทยมีการระบาดเกิดขึ้นในทุกจังหวัดและจำนวนผู้ป่วยกำลังเพิ่มขึ้น มีการระบาดเป็นกลุ่มใหญ่ในโรงเรียน โรงงาน ค่ายทหาร เรือนจำ และสถานที่ทำงานโดยเฉพาะสถานบริการสาธารณสุขทุกแห่ง ผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน วัยทำงาน และวัยกลางคน ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการป่วยรุนแรงและการเสียชีวิต ได้แก่ ผู้มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคปอด โรคหอบหืด โรคเบาหวาน ผู้สูงอายุ หญิงมีครรภ์ และผู้มีน้ำหนักตัวมาก เป็นต้น เชื้อไข้หวัดใหญ่ที่เป็นสาเหตุของการระบาดมีหลายตัว รวมทั้งเชื้อไข้หวัดใหญ่ (H1N1) 2009 การระบาดยังคงขยายตัวต่อเนื่องและจะมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอีกจำนวนมากและมีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น หากไม่มีการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการระบาดอย่างเต็มที่(กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข,2553) ในปี พ.ศ. 2554 คาดการณ์ว่าโรคไข้หวัดใหญ่จะพบเชื้อและมีการระบาดใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2553 (สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่มีความจำเป็นต้องระดมความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ ลดการป่วย การเสียชีวิต และ ลดผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมให้ดีที่สุด แนวทางการป้องกันควบคุมโรคของกระทรวงสาธารณสุข จึงเตรียมความพร้อมและป้องกันแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่ในทุกหน่วยงานและทุกระดับ โดยเน้นหนักใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ คือ 1.เร่งรัดการเผยแพร่คำแนะนำวิธีป้องกันโรค โดยเร่งเผยแพร่สื่อสารความรู้การป้องกันโรคและการดูแลตนเองอย่างทั่วถึง เน้นการป้องกันโรคโดยการล้างมือบ่อยๆ หลีกเลี่ยงการชุมนุมในขณะที่มีการระบาด การสวมหน้ากาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

อนามัยเมื่อมีอาการไอ การหยุดเรียนหรือหยุดงานเมื่อมีอาการป่วย 2. จัดการเฝ้าระวังโรคในพื้นที่อย่างเข้มแข็งโดยให้มีการสำรวจผู้ที่มีอาการป่วยเป็นรายวัน และแนะนำให้หยุดงาน หยุดเรียน หรือไปรับการรักษาจนกว่าจะหายป่วย พร้อมทั้งรายงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหากมีผู้ป่วยจำนวนหลายคน 3.หลีกเลี่ยงหรือเลื่อนการจัดกิจกรรมที่มีการชุมนุมของคนหมู่มากโดยในช่วงที่มีการระบาด ควรหลีกเลี่ยงหรือเลื่อนการจัดกิจกรรม หรือคัดแยกผู้ที่มีอาการป่วยไม่ให้ร่วมกิจกรรม (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

ประเทศไทยมีผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่หลายล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่มีอาการไม่รุนแรงและมักหายได้เองประมาณการว่ามีผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่เข้ารักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลปีละไม่ต่ำกว่า 900,000 ราย เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในด้วยโรคปอดอักเสบจากไข้หวัดใหญ่ปีละไม่น้อยกว่า 36,000ราย และเสียชีวิตปีละกว่า 300 ราย ในปี พ.ศ.2553 มีการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่โดยพบว่าเชื้อที่เป็นสาเหตุหลักคือเชื้อไข้หวัดใหญ่(H1N1) 2009 ร่วมกับเชื้อไข้หวัดใหญ่ A (H3N2) และเชื้อไข้หวัดใหญ่ B คาดว่าจะพบจำนวนผู้ป่วยมากที่สุดในช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยเรียนและผู้ใหญ่วัยทำงาน มีแนวโน้มอายุของผู้ป่วยขยับสูงขึ้นเล็กน้อย พบการระบาดเป็นกลุ่มในเด็กนักเรียนและครู สามเณรและพระภิกษุในวัด คนงานในโรงงานและสถานประกอบการ (สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) โดยกระทรวงสาธารณสุขร่วมกับหน่วยงานต่างๆได้มีการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติ ในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2553 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือดำเนินงานหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล ของบุคลากรสาธารณสุขในด้านต่างๆประกอบด้วยการคัดกรองผู้ป่วย การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ การเป็นแกนนำด้านสาธารณสุข และการติดตามสถานการณ์ของโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล (สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่อุบัติซ้ำกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553) จึงควรมีการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติในการเฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น(สำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข, 2552)

ในด้านของกระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศเตือนบุคลากรทางการแพทย์ ให้ป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 เนื่องจากในปี 2553 พบบุคลากรการแพทย์ในโรงพยาบาลเริ่มป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่เป็นกลุ่มแล้ว ปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้สัมภาษณ์กับนักข่าวว่า มีการแพร่ระบาดในระลอก 2 โดยพบผู้ป่วยตามอำเภอและตามตำบลมากขึ้น และมีผู้ป่วยที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่เพิ่มขึ้นในโรงพยาบาลต่างๆ และบุคลากรทางการแพทย์ก็เริ่มป่วยเช่นกัน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีโอกาสติดเชื้อโรคสูงจากการดูแลรักษาผู้ป่วย และมีความเสี่ยงมากกว่าคนทั่วไป ล่าสุดที่รพ.ชุมพร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เขตอุดมศักดิ์ มีแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ประจำแผนกผ่าตัด ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ 27 ราย ทยอยป่วยตั้งแต่วันที่ 11 - 19 มกราคม 2553 เป็นแพทย์ผ่าตัด 1 คน ทีมที่ร่วมผ่าตัด 5 คน เจ้าหน้าที่อื่นๆ 21 ราย ในจำนวนนี้ได้สุ่มเก็บตัวอย่างเสมหะจากโพรงจมูกและลำคอ ส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ 1 ราย พบติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ 2009 ผู้ป่วย 5 รายให้นอนโรงพยาบาล ที่เหลือให้หยุดพักที่บ้านจนกว่าจะหายเป็นปกติ และปิดห้องผ่าตัดทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรค (สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข,2553)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่มีการเฝ้าระวังป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งสถานการณ์ของจังหวัดแพร่ ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2553 พบผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่จำนวน 625 ราย ในส่วนเดือนตุลาคม 2553 พบว่ามีผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ที่ได้รับการยืนยันทั้งหมด 181 ราย อัตราป่วย 39.2 ต่อแสนประชากร ในส่วนอำเภอที่มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงสุดคือ อำเภอเมือง(อัตราป่วย 66.5) รองลงมาคือ อำเภอลอง(อัตราป่วย 44.2) และอำเภอสูงเม่น(อัตราป่วย 41.0) พบมากในกลุ่มอายุ 5 - 9 ปี (อัตราป่วย 274.8) รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 0 - 4 ปี (อัตราป่วย 243.2) และกลุ่มอายุ 10 - 14 ปี (อัตราป่วย 73.8) (สำนักงานสาธารณสุขแพร่, 2553) เมื่อศึกษาข้อมูลการรายงานผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ (Influenza-Like Illness, ILI) ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่าในจังหวัดแพร่มีแนวโน้มในพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ส่วนในระดับอำเภอพบว่าอำเภอเด่นชัย มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนอำเภออื่น ๆ พบการระบาดเพิ่มขึ้นทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่จึงขอให้ทุกสถานบริการสุขภาพ เฝ้าระวังการระบาดโรคไข้หวัดใหญ่ในพื้นที่และเน้นการให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์เรื่องโรคไข้หวัดใหญ่ การป้องกันและควบคุมโรค เน้นการกินร้อนช้อนกลาง และการล้างมือ ในโรงเรียนหรือสถานที่มีคนอยู่รวมกลุ่มกันมากๆ ให้เน้นการคัดกรองผู้ป่วย และการให้การรักษาโดยเร็ว เพื่อป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่และการเสียชีวิต (สำนักงานสาธารณสุขแพร่, 2553) อย่างไรก็ตาม พบว่าตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 ถึงเดือนตุลาคม 2553 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ จำนวน 20 ราย โดยพบเป็นแพทย์ จำนวน 1 ราย พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 5 ราย เทคนิคการแพทย์ 1 ราย เภสัชจำนวน 2 ราย เจ้าหน้าที่การเงิน 1 ราย ลูกจ้างประจำ 4 ราย ลูกจ้างชั่วคราว 6 ราย ในรายงานการลาป่วยของเจ้าหน้าที่(รายงานการลาป่วยของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล, 2554)

โรงพยาบาลลองได้มีใช้มาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุขโดยดำเนินงานในการเฝ้าระวังการติดต่อของโรค การเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่และพฤติกรรมการป้องกันไข้หวัดใหญ่ คือ การปิดปากจมูกเมื่อป่วย ไอจาม สวมหน้ากากอนามัย หรือไอใส่ต้นแขนตนเอง การล้างมือบ่อย ๆ ก่อนรับประทานอาหาร หลังไอจาม การเลี่ยงอยู่ใกล้ ผู้มีอาการป่วย มีไข้ ไอ จาม เลี่ยงสถานที่คนมาอยู่รวมกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จำนวนมาก การหยุดงาน หยุดกิจกรรมกับผู้อื่น เมื่อป่วย เพื่อให้หายป่วยเร็ว และไม่แพร่เชื้อให้คนอื่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล(กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2552) ซึ่งได้นำมาตรการลงสู่การปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ตั้งแต่มีการระบาดโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 โดยออกเป็นข้อปฏิบัติในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานถือปฏิบัติ

ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลลองที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ ไม่ได้พบแต่เฉพาะจุดที่ต้องคัดกรองหรือสัมผัสผู้ป่วยเช่น งานผู้ป่วยนอก งานผู้ป่วยใน งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน งานบริการทางการแพทย์ต่างๆ เท่านั้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ เช่น งานการเงิน งานธุรการ งานพัสดุ งานประกันสุขภาพ งานสิทธิประโยชน์ งานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน รวมถึงงานในสำนักงานต่างๆก็ยังพบการเจ็บป่วยเช่นกัน นั่นแสดงให้เห็นว่าการเฝ้าระวังและป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ต้องให้ความสำคัญกับทุกจุดบริการเพราะทุกหน่วยงานที่กล่าวมานั้นล้วนแล้วแต่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ป่วย ผู้มารับบริการ และผู้มาติดต่องานทั้งสิ้น ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดการติดโรคไข้หวัดใหญ่และเพิ่มโอกาสในการแพร่กระจายไข้หวัดใหญ่ไปยังบุคคลอื่นๆ ได้ ดังนั้นจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง ตามมาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อประเมินพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ที่ถูกต้อง ปลอดภัย เมื่อต้องเผชิญกับผู้มารับบริการ ประชาชนที่รู้จัก ญาติ พี่น้อง และบุคคลที่ไม่ทราบว่าป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่หรือมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดโรคไข้หวัดใหญ่ และช่วยลดอัตราการป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ อีกทั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวังและป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ระหว่างเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลองกลุ่มสัมผัสกับผู้ป่วยกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลองกลุ่มไม่ได้สัมผัสผู้ป่วย

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่จะศึกษาคือกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลอง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ จำนวน 170 คน ที่ปฏิบัติงานระหว่างเดือนตุลาคม 2552 - กันยายน 2553 ซึ่งเป็นช่วงการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่และได้รับทราบนโยบายแนวทางการเฝ้าระวังและป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่จากสำนักงานสาธารณสุขแพร่โดยได้รับแนวทางใหญ่มาจากกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลลองมีการดำเนินการใช้นโยบาย มีกิจกรรมและดำเนินกิจกรรมภายในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมมาตรการในการเฝ้าระวังการติดต่อของโรคไข้หวัดใหญ่และการเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการเฝ้าระวังโรคเพียง 2 ข้อนี้เท่านั้น ไม่นับรวมมาตรการการเฝ้าระวังอื่นๆ

และครอบคลุมพฤติกรรมการป้องกันไข้หวัดใหญ่ คือ การปิดปากจมูกเมื่อป่วย ไอจามใช้กระดาษทิชชู สวมหน้ากากอนามัยหรือไอใส่ต้นแขนตนเอง, การล้างมือบ่อย ๆ ก่อนรับประทานอาหาร หลังไอจาม สั่งน้ำมูก, การเลี่ยงอยู่ใกล้ผู้มีอาการป่วย มีไข้ ไอ จาม เลี่ยงสถานที่คนมาอยู่รวมกันจำนวนมาก, การหยุดงาน หยุดกิจกรรมกับผู้อื่นเมื่อป่วย เพื่อให้หายป่วยเร็วและไม่แพร่เชื้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ให้คนอื่นและการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง ตามมาตรการในการเฝ้าระวังป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล หมายถึง การติดเชื้อ Influenza virus ซึ่งสายพันธุ์ไข้หวัดใหญ่ในคนมีหลายสายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ H1N1 และ H3N2 ฯลฯ เป็นการติดเชื้อทางเดินระบบหายใจ โดยการไอหรือจาม จะเข้าทางเยื่อบุตาและปาก โดยการสัมผัสที่ปนเปื้อนเชื้อโรค มีระยะฟักตัว 1-4 วัน จะมีอาการอ่อนเพลียอย่างเฉียบพลัน เบื่ออาหาร คลื่นไส้ ปวดศีรษะอย่างรุนแรง ปวดแขนขา ปวดข้อ ปวดรอบกระบอกตา ไข้สูง 39-40 องศา เจ็บคอคอแดง มีน้ำมูกไหล ไอแห้งๆ ตาแดง อาการไข้คลื่นไส้อาเจียนจะหายใน 2 วัน แต่อาการน้ำมูกไหลคัดจมูกอาจจะอยู่ได้ 1 สัปดาห์ เชื้ออาจจะลามเข้าปอดทำให้เกิดปอดบวม ผู้ป่วยจะมีไข้สูง ปวดศีรษะปวดตามตัวปวดกล้ามเนื้อ และมีภาวะแทรกซ้อนปอดอักเสบ

พฤติกรรมการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ หมายถึง การเฝ้าระวังการติดต่อของโรคไข้หวัดใหญ่และการเฝ้าระวังอาการและภาวะแทรกซ้อนของโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเฉพาะการเฝ้าระวังในหัวข้อที่ใช้เป็นมาตรการในการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ของโรงพยาบาลลองเพียง 2 หัวข้อเท่านั้น

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ หมายถึง 5 พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ คือ การสวมหน้ากากอนามัย, การล้างมือ, การหลีกเลี่ยงอยู่ใกล้ผู้มีอาการป่วย, การหยุดงานและการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2552)

เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลลอง หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักเทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีวิทยา นักจัดการงานทั่วไป เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ พนักงานเปล ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลองทุกคนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลลองตั้งแต่เดือนตุลาคม 2552 - กันยายน 2553

เจ้าหน้าที่กลุ่มสัมผัสกับผู้ป่วย หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักเทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีวิทยา รวมถึงเจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ พนักงานเปล ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ ที่มีการทำงานปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มารับบริการทุกคน ที่เข้ามารับบริการในโรงพยาบาลลอง เช่น การลงทะเบียนผู้ป่วย การซักประวัติ การตรวจรักษาโรค การรับจ่ายยา การเก็บค่ารักษาพยาบาล การสอบถามข้อมูล การให้คำแนะนำ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่กลุ่มไม่ได้สัมผัสกับผู้ป่วย หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกสาขาวิชาชีพประกอบด้วย พยาบาล นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ฯลฯ การทำงานปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่มีการติดต่อกับผู้มารับบริการในโรงพยาบาลลอง เช่น กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป กลุ่มงานการพยาบาล งานคุณภาพ งานการเงินและบัญชี กลุ่มงานยุทธศาสตร์และประกันสุขภาพ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved